

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

Olsztyn, dnia 24 sierpnia 2015 r.

Poz. 3006

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR PN.4131.236.2015 WOJEWODY WARMIŃSKO - MAZURSKIEGO

z dnia 21 sierpnia 2015 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r. poz. 594 ze zm.) **stwierdzam nieważność § 2 ust. 4 pkt 2** uchwały Nr VIII/60/2015 Rady Gminy Ostróda z dnia 19 czerwca 2015 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego przy węźle komunikacyjnym Górka w ciągu drogi krajowej Nr 7.

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 19 czerwca 2015 r. Rada Gminy Ostróda powołując się na art. 18 ust. 2 pkt 5 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 20 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, po stwierdzeniu, że ustalenia niniejszego planu nie naruszają zapisów Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Ostróda, podjęła uchwałę, o której mowa we wstępie.

W § 2 ust. 4 uchwały Rada zawarła wyjaśnienia ważniejszych pojęć użytych w jej treści. W pkt 2 tego postanowienia zdefiniowano pojęcie „wskaźnik intensywności zabudowy”, rozumiany jako stosunek powierzchni zabudowy wszystkich budynków na działce budowlanej do powierzchni tej działki - wyrażony w procentach, w sposób odmienny niż wynika to z art. 15 ust. 2 pkt 6 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 2015 r. poz. 199 z późn. zm.). Przepis ten określa intensywność zabudowy jako wskaźnik powierzchni całkowitej zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej.

Z powyższego wynika, iż kwestie intensywności zabudowy zostały kompleksowo uregulowane już w akcie wyższego rzędu – wyżej powołanej ustawie. Rada natomiast wprowadzając kwestionowany zapis – pkt 2 ust. 4 § 2 uchwały określiła pojęcie intensywności zabudowy w sposób odmienny niż to wynika z treści powołanego art. 15 ust. 2 pkt 6 ustawy, co stanowi modyfikację postanowień aktu wyższego rzędu. W świetle poglądów judykatury modyfikacja zapisów aktów wyższego rzędu, czy ich inkorporowanie do aktów prawa miejscowego, należy uznać z punktu widzenia techniki prawodawczej za bezwzględnie niedopuszczalne i stanowi istotne naruszenie prawa (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 16 czerwca 1992 r., II SA 99/92, wyrok WSA w Gliwicach z dnia 16.11.2009 r. sygn. akt: II SA/Gl 522/09, WSA we Wrocławiu z dnia 21.09.201, sygn. akt: II SA/Wr 479/11).

Na marginesie należy nadmienić, iż uchwała w swych zapisach nie posługuje się pojęciem „wskaźnik intensywności zabudowy”. W Rozdziale III, określającym szczegółowo zasady zabudowy i zagospodarowania terenów, w części dotyczącej zasad kształtowania zabudowy, określono maksymalny i minimalny wskaźnik zabudowy oraz minimalną i maksymalną intensywność zabudowy, nie określono natomiast wskaźnika intensywności zabudowy, to powoduje brak spójności zapisów uchwalonego planu miejscowego.

Mając powyższe na uwadze postanowiono jak na wstępie.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie za pośrednictwem Wojewody Warmińsko-Mazurskiego w terminie 30 dni od daty jego otrzymania.

Wojewoda Warmińsko-Mazurski
Marian Podziewski